

7 D'ABRIL DE 2023
DIVENDRES SANT

OFICI DE LA PASSIÓ DEL SENYOR
(17:00 h)

CANTS

PSALM 30 · Música: Domènec Cols (1928-2011)

En vós, Senyor, m'emparo,
que no en tingui un desengany.
Allibereu-me, vós que sou bo;
confio el meu alè a les vostres mans,
vós, Déu fidel, m'heu rescatat.

℟. Pare, confio el meu alè a les vostres mans.

Sóc la befa dels enemics,
burla dels veïns, esglai dels coneguts.
Es decanten de mi els qui em veuen pel carrer,
els seus cors m'han oblidat com si fos mort,
em tenen per una eina que no és bona per a res.

℟.
Però jo confio en vós, Senyor,
us dic: «SOU el meu Déu,
teniu el meu destí a les vostres mans;
deslliureu-me dels enemics que em perseguixen.»

℟.
Deixeu veure al vostre servent
la claror de la vostra mirada;
salveu-me per l'amor que em teniu.
Sigueu valents, tingueu coratge,
tots els qui espereu en el Senyor.

℟.

A ti, Señor, me acijo:
no quede yo nunca defraudado;
tú, que eres justo, ponme a salvo,
A tus manos encomiendo mi espíritu:
tú, el Dios leal, me librarás.

℟. Padre, a tus manos encomiendo mi espíritu.

Soy la burla de todos mis enemigos,
la irritación de mis vecinos, el espanto de mis conocidos:
me ven por la calle y escapan de mí.
Me han olvidado como a un muerto,
me han desechado como a un cacharro inútil.

℟.
Pero yo confío en ti, Señor;
te digo: «Tú eres mi Dios».
En tus manos están mis azares:
líbrame de mis enemigos que me persiguen.

℟.
Haz brillar tu rostro sobre tu siervo,
sálvame por tu misericordia.
Sed fuertes y valientes de corazón
los que esperáis en el Señor.

℟.

GRADUAL ABANS DE LA PASSIÓ · Música: Antoni Soler (1729-1783)

Fil 2, 8

Christus factus est pro nobis
obediens usque ad mortem

Crist es féu per nosaltres obedient fins a la
mort.

Cristo se hizo obediente por nosotros hasta la
muerte.

ACLAMACIÓ DESPRÉS DE LA PASSIÓ · Música: Lluís Millet (1867-1941) · Lletra: Lluís Ma. de Valls

Per vostra passió sagrada,
adorable redemptor,
perdoneu altra vegada
aquest pobre pecador.

Por tu sagrada pasión,
adorable redentor,
perdona otra vez
a este pobre pecador.

TRASLLAT DE LA SANTA CREU

Invocacions (3 vegades)

℣. Mireu l'arbre de la creu, on morí el Salvador del món.

℟. Veniu i adorem-lo.

℣. Mirad el árbol de la cruz, donde murió el Salvador del mundo.

℟. Venid y adorémosle.

Antífona

℟. Adorem, Senyor, la vostra Creu, lloem i glorifiquem la
vostra santa resurrecció; per aquest arbre ha vingut el goig a
tot el món.

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi,
que ens faci veure la claror de la seva mirada.

℟.

℟. Adoramos, Señor, tu Cruz, alabamos y glorificamos tu santa
resurrección;
por este árbol ha venido el gozo a todo el mundo.

Que Dios se apiade de nosotros y nos bendiga,
que nos haga ver la claridad de su mirada.

℟.

ADORACIÓ DE LA SANTA CREU

1. Adorem, Senyor, la vostra creu

Catedral de Barcelona

Adorem, Senyor, la vostra creu; lloem i glorifiquem la vostra santa resurrecció; per aquest arbre ha vingut el goig s tot el món.

Música: Ireneu Segarra, OSB (1917-2005)

*Adoramos, Señor, tu Cruz, alabamos y glorificamos tu santa resurrección;
por este árbol ha venido el gozo a todo el mundo.*

2. Improperis (Primera part)

Poble meu, què t'he fet?
En què t'he entrístit? Respon-me!

Jo et vaig treure de la terra d'Egipte,
i tu has preparat una creu al teu Salvador.

R. Sant Déu, Sant Fort, Sant Immortal,
tingueu pietat de nosaltres!

Jo et vaig conduir quaranta anys pel desert,
et vaig nodrir amb manà
i et vaig introduir en una terra excel·lent,
i tu has preparat una creu al teu Salvador.

Què més havia de fer per tu que no ho hagi fet?
Et vaig plantar com vinya escollida, bellíssima,
i tu te m'has tornat del tot amarga;
m'has donat a beure vinagre en la meva set,
i amb la llança has obert el costat del teu Salvador.

Pueblo mío, ¿qué te he hecho?
¿En qué te he entristecido? ¡Respóndeme!

*Yo te saqué de la tierra de Egipto,
y tú has preparado una cruz a tu Salvador.*

R. Santo Dios, Santo Fuerte, Santo Inmortal,
¡ten piedad de nosotros!

*Yo te conduje cuarenta años por el desierto,
te nutrí con maná
y te introduce en una tierra excelente,
y tú has preparado una cruz a tu Salvador.*

*¿Qué más iba a hacer por ti que no lo haya hecho?
Te planté como viña escogida, bellísima,
y tú te has vuelto del todo amarga;
me has dado a beber vinagre en mi sed,
y con la lanza has abierto el costado de tu Salvador.*

3. Motet

Crucifixus, Antonio Lotti (1667-1740)

**Crucifixus etiam pro nobis,
sub Pontio Pilato passus et sepultus est.**

Crucificat per nosaltres,
sota Ponç Pilat patí i fou sepultat.

Crucificado por nosotros,
bajo Poncio Pilato murió y fue sepultado.

4. Victòria, tu regnaràs!

R. Victòria, tu regnaràs! Oh creu, tu ens salvaràs!

1. Tu brilles sobre els homes que cerquen la veritat.
Oh creu, font d'on rebolla l'amor i la llibertat.
2. Tu portes l'alegria al pobre i al malalt.
Tu ets la llum que ens guia vers Crist, cabdill immortal.
3. A l'ombra dels teus braços el món la pau cercrà.
Com Crist, amb claus per llaços, per tu el cel guanyarà.

R. ¡Victoria, tu reinarás! ¡Oh cruz, tú nos salvarás!

*El verbo en ti clavado muriendo nos rescató.
De ti, madero santo, nos viene la redención.
Extiende por el mundo tu Reino de salvación;
oh cruz, fecunda fuente de vida y bendición.
Impere sobre el odio tu Reino de caridad;
alcancen las naciones el gozo de la unidad.*

5. Oh testa lacerada

1. Oh testa lacerada, del bon Jesús, mon Déu.
Oh testa circumdada d'espines i menyspreu.
Oh testa, abans cenyida de glòria resplendent,
avui, tan escarnida, jo et faig acatament.
2. Oh, rostre nobilíssim / que el món féu estremir!
Oh, rostre amorosíssim / com et mudà el sofrir!
Oh, faç esgrogueïda! / Qui de tots ulls l'esclat,
la llum, que és tota vida, / apaga amb cruetat?

R. Oh testa lacerada, del buen Jesús, mi Dios.
Oh testa circundada de espinas y desprecio.
Oh testa, antes ceñida de gloria resplandeciente,
hoy, tan escarnecida, yo te hago acatamiento.
¡Oh, rostro nobilísimo / que el mundo hizo estremecer!
¡Oh, rostro amorosísimo / cómo te mudó el sufrir!
¡Oh, faz amarillenta! / ¿Quién de tus ojos el brillo,
la luz, que es toda vida, / apaga con cruentat?

TRASLLAT DEL SANTÍSSIM SAGRAMENT

Improperis (Segona part)

Jo per tu vaig assotar l'Egipte,
fent morir els seus primogènits;
i tu m'has lliurat després d'assotar-me.

R. Poble meu, què t'he fet?
En què t'he entrístit? Respon-me!

Jo et vaig treure d'Egipte
i vaig enfonsar el Faraó en el mar Roig,
i tu m'has lliurat als grans sacerdots.

Jo vaig obrir davant teu el mar;
i tu amb la llança has obert el meu costat.

*Yo por ti azoté el Egipto,
haciendo morir a sus primogénitos;
y tú me has entregado después de azotarme.*

R. Pueblo mío, ¿qué te he hecho?
¿En qué te he entristecido? ¡Respóndeme!

*Yo te saqué de Egipto
y hundí el Faraón en el mar Rojo,
y tú me has entregado a los sumos sacerdotes.*

*Yo abrí el mar frente a ti;
y tú con la lanza has abierto mi costado.*

Música: Ireneu Segarra, OSB

Catedral de Barcelona

Jo vaig caminar davant teu en una columna de núvol,
i tu m'has conduït al Pretori de Pilat.

Jo al desert et vaig nodrir amb mannà
i tu m'has pegat bufetades i assots.

Jo et vaig donar, per beure, aigua saludable d'una roca,
i tu m'has donat fel i vinagre.

Jo per tu vaig ferir els reis cananeus,
i tu has ferit el meu cap amb una canya.

Jo et vaig donar un cestre reial,
i tu has cenyit el meu cap amb corona d'espines.

COMUNIÓ

Psalm 21 · Música: Ireneu Segarra, OSB (1917-2005)

R. Les meves mans i els meus peus han foradat; puc comptar tots els meus ossos.

Déu meu, Déu meu,
per què m'heu abandonat?
No us arriba el meu crit d'aixili,
la pregària que us adreça el meu clam.
Crido de dia, i no em responeu,
crido de nit, i no me'n feu cas.
I això que vós teniu el tron al santuari,
esperança d'Israel.

R.
En vós confiaven els nostres pares,
hi confiaven, i els vau alliberar;
clamaven, i eren deslliurats,
confiaven, i no els vau defraudar.

R.
Però jo sóc un cuc, no pas un home,
befa de la gent i menyspreat del poble;
tots els qui em veuen es riuen de mi,
amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa.
S'ha adreçat al Senyor; que l'alliberi, doncs;
que el salvi, si tant se l'estima.

R.
Però sou vós qui em traguéreu del si de la mare,
sou vós qui em confiareu als seus pits;
acabat de néixer, em van dur a la vostra falda,
sou el meu Déu des d'aleshores.
No us allunyeu, que el perill és a prop,
i no tinc qui m'ajudi.

R.
M'envolta un ramat de braus,
m'acorralen uns vedells de Basan;
com lleons que rugeixen i destrossen,
baden la boca contra mi.
Tot jo m'escolo com aigua,
tinc desarticulats els meus ossos.

R.
El cor, com si fos cera,
se'm fon dins les entranyes,
tinc eixut com terrissa el paladar,
la llengua se m'hi encasta,
i m'ajaeu a la pols de la mort.

R.
M'envolta una munió de gossos,
em rodeja un estol de malfactors
m'han lligat les mans i els peus,
puc comptar tots els meus ossos.

R.
Em miren, em contemplen satisfets,
es reparteixen entre ells els meus vestits,
es juguen als daus la meva roba.
Almenys vós, Senyor, no us allunyeu,
força meva, cuiteu a defensar-me.

Yo caminé delante de ti en una columna de nube,
y tú me has conducido al Pretorio de Pilato.

Yo en el desierto te nutrí con maná
y tú me has pegado bofetadas y azotes.

Yo te di, para beber, agua saludable de una roca,
y tú me has dado hiel y vinagre.

Yo por ti herí a los reyes cananeos,
y tú has herido mi cabeza con una caña.

Yo te di un cetro real,
y tú has ceñido mi cabeza con corona de espinas.

R. Me taladran las manos y los pies, puedo contar mis huesos.

Dios mío, Dios mío,
¿por qué me has abandonado?
A pesar de mis gritos,
mi oración no te alcanza.
Dios mío, de día te grito, y no respondes;
de noche, y no me haces caso.
Porque tú eres el Santo
y habitas entre las alabanzas de Israel.

R.
En ti confiaban nuestros padres;
confiaban, y los ponías a salvo;
a ti gritaban, y quedaban libres;
en ti confiaban, y no los defraudaste.

R.
Pero yo soy un gusano, no un hombre,
vergüenza de la gente, desprecio del pueblo;
al verme, se burlan de mí,
hacen visajes, menean la cabeza:
«Acudió al Señor, que lo ponga a salvo;
que lo libre si tanto lo quiere».

R.
Tú eres quien me sacó del vientre,
me tenías confiado en los pechos de mi madre;
desde el seno pasé a tus manos,
desde el vientre materno tú eres mi Dios.
No te quedes lejos, que el peligro está cerca
y nadie me socorre.

R.
Me acorrala un tropel de novillos,
me cercan toros de Basán;
abren contra mí las fauces
leones que descuartizan y rugen.
Estoy como agua derramada,
tengo los huesos descoyuntados.

R.
Mi corazón, como cera,
se derrite en mis entrañas;
mi garganta está seca como una teja,
la lengua se me pega al paladar;
me aprietas contra el polvo de la muerte.

R.
Me acorrala una jauría de mastines,
me cerca una banda de malhechores;
me taladran las manos y los pies,
puedo contar mis huesos.

R.
Ellos me miran triunfantes,
se reparten mi ropa,
echan a suerte mi túnica.
Pero tú, Señor, no te quedes lejos;
fuerza mía, ven corriendo a ayudarme.

Catedral de Barcelona

R.

Allibereu-me de l'espasa,
que no morí entre les grapes del gos,
salveu-me de la gola del lleó,
guardeu de les banyes del brau la meva pobra vida.

R.

R.

*Librame a mí de la espada,
y a mi única vida de la garra del mastín;
sálvame de las fauces del león;
a este pobre, de los cuernos del búfalo.*

R.

Motet *O vos omnes*, Carles Prat (*1985)

cf. Lam 1, 12

**O vos omnes qui transitis per viam,
attendite et videte:
Si est dolor similis sicut dolor meus.**

**Attendite, universi populi,
et videte dolorem meum.**

Oh, tots els qui passeu pel camí,
observeu i mireu
si hi cap dolor semblant al meu dolor.

Guaiteu, tots els pobles,
i vegeu el meu dolor.

*Oh, vosotros, los que pasáis por el camino:
mirad y ved si hay acaso
dolor como mi dolor.*

*Mirad, pueblos todos,
y ved mi dolor.*